

№ 23/1961.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 23/1961 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om brännbara vätskor. (№ 36/1961).

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget värdsammast framhålla följande:

Det råder ingen tvekan därom, att behovet av totalrevision av lagstiftningen om brännbara vätskor är trängande i landskapet. Den nu gällande landskapslagen av den 15 maj 1925 (13/25) är med hänsyn till utvecklingen inom landskapet föråldrad och fyller icke de krav, som måste ställas på densamma. Utskottet hälsar därför landskapsstyrelsens initiativ med tillfredsställelse och finner även för sin del naturligt, att den föreslagna landskapslagen anpassas efter förhållandena i riket.

Inom utskottet har diskuterats, huruvida lagen, som även innehåller vissa stadganden om explosiva ämnen, möjligen borde rubriceras såsom landskapslag om explosionsfarliga ämnen och brännbara vätskor. Lagförslaget bygger på rikets lag om explosionsfarliga ämnen (№ 263/1953) och dess förordning om brännbara vätskor (№ 335/1954), vilka båda inarbetats i lagförslaget, och detta skulle kanske motivera förenämnda ändrade rubrik. Men då den i landskapet gällande lagstiftningen om explosiva ämnen fortfarande skall bliva i kraft (rikets förordning av år 1915, i vissa avseenden kompletterad genom landskapslagen av den 15 juli 1932) och icke beröres av förslaget, och ett initiativ om revision av lagstiftningen om explosiva ämnen sannolikt är att emotse, är det lämpligare att godkänna den föreslagna rubriken.

Såsom landskapsstyrelsen framhåller i sin motivering (sid. 3) äro en del av stadgandena i rikets förordning av den natur, att motsvarande stadganden i landskapet kunde utfärdas genom landskapsförordning. Likväl har landskapsstyrelsen ansett, att en uppdelning av stadgandena på två lagstiftningsakter i detta fall icke medför fördelar, varför samtliga i rikets förordning ingående, här behövlige stadganden upptagits i lagförslaget, delvis i omarbetad form. Efter noggrant övervägande har utskottet gillat landskapsstyrelsens förfaringssätt, helst det befunnits vanskligt att i vissa fall särskilja sådana stadganden, som angå annat än verkställighet och tillämpning, från stadganden, som hänföra sig enbart därtill. Utskottet har därför avstått från att i nämnda hänseende föreslå uteslutningar ur lagtexten.

Förslaget innebär, att landskapsstyrelsen även för Mariehamns stads vidkommande skall vara tillståndsbeviljande myndighet i de fall, då sa-

ken icke kan avgöras av polisinrättningen, och att magistratens befattning med hithörande ärenden såsom tillståndsbeviljande myndighet skall upphöra. Ehuru förslaget icke sammangår med de principer, som härintills upprätthållits i landskapslagstiftningen, synes en centralisering av behörigheten till landskapsstyrelsen i detta fall kunna förordas.

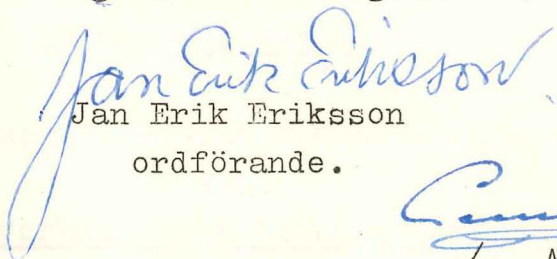
Sedan utskottet i dessa principiella hänseenden beslutat omfatta landskapsstyrelsens förslag, har utskottet gått att granska lagförslaget i detalj. Därvid önskar utskottet oförbehållsamt erkänna, att lagberedningsarbetet blivit väl utfört och att utskottet icke har några sakliga anmärkningar att framställa mot förslaget. De stadganden, som hänföra sig till rikets lag om explosionsfarliga ämnen, äro alla inarbetade i förslaget, så vitt de äro för landskapet behövliga, och samma är förhållandet med stadgandena i rikets förordning om brännbara vätskor. De anmärkningar, som utskottet önskar framställa, äro alla av den natur, att de kunna observeras av justeringsutskottet. Sålunda bör sista meningen i 15 § mom. 1 börja: "Situationsplanen bör hållas tillgänglig" o.s.v. I 27 § mom. 2 bör efter ordet "användas" tillfogas ordet "täta". I § 29 har orden "i landskommun" ingått av förbiseende. I 37 § mom. 2, 38 § mom. 2 och 41 § synes det lämpligast att använda uttrycket "tätt bebyggt" område i stället för "tättbebyggt". Vid utskrivningen av sista meningen i 50 § mom. 2 synes ett "i" hava fallit bort, varjämte "dock" kunde infogas mellan orden "material" och "endast". Slutet av meningen skulle då lyda: ".... högst 50 liter, i kärl av bräckligt material dock endast, om det är inneslutet i ett skyddande hölje." Motsvarande tillägg föreslås i 52 § mellan orden "material" och "endast".

Då förenämnda anmärkningar endast avse redaktionella ändringar i lagtexten, föreslår utskottet värdsammast,

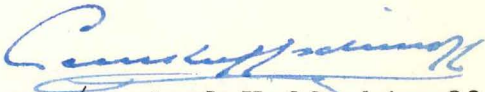
att landstinget ville godkänna lagförslaget.

Mariehamn den 30 november 1961.

På lagutskottets vägnar:

Jan Erik Eriksson

ordförande.

/. Axel Kuffschinoff

sekreterare.

Närvarande i utskottet: Jan Erik Eriksson, ordförande, Eliel Persson, Gustaf Jansson, Bertel Boman och Annemi Dahlblom.